

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 9. januar 2017. godine

Predmet br. 2014-10

Nikollë Sokoli

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, zasedajući 09. januara 2017. godine sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
Gđin Guénaél METTRAUX, član
Gđa Elka ERMENKOVA, član

Uz asistenciju
Gđin John RYAN, viši pravni službenik
Gđa Noora AARNIO, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, odlučuje kao što sledi:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 05. marta 2014. godine.
2. Šef Misije (ŠM) je obavešten o žalbi dana 25. juna 2014. godine.

3. Mišljenje ŠM je dobijeno 10. novembra 2014. godine. Žalilac je obavješten o njemu 17. novembra 2014. godine.
4. Dalje mišljenje žalioca je dobijeno 18. novembra 2014. godine.
5. Dana 08. oktobra 2015. godine, Komisija je zahtevala određeno pojašnjenje od žalioca. Odgovor na taj upit Komisija je dobila 13. oktobra 2015. godine.
6. Dana 15. oktobra 2015. godine Komisija je zatražila dalje mišljenje od ŠM-a u vezi sa podnescima žalioca. Mišljenje ŠM-a je dobijeno 16. novembra 2015. godine. Žalilac je obavješten o tom mišljenju 24. novembra 2015. godine.

II. ČINJENICE PREDMETA

7. Činjenice predmeta, kako ih je podneo žalilac, mogu se sažeti na sledeći način: predmet se odnosi na ubistvo žaliočevog brata tokom 1999. godine. Nakon izvršenja tog zločina, žalilac je efektivno zahtevao da se istraži ovo pitanje i identifikuju osobe odgovorne za ubistvo njegovog rođaka. U tom kontekstu, on se sastao sa raznim pojedincima za koje je smatrao da su bili povezani sa zločinom, a informacije koje je sakupio dostavio je i Policiji Kosova i EULEX-u.
8. Počevši meseca oktobra 2011. godine, žalilac je bio predmet raznih pretnji i nasilja naizgled povezanih sa njegovim naporima da istraži predmet. On je to prijavio Policiji Kosova i EULEX-u i zvanično je saslušan od strane EULEX tužioca u vezi sa ovim pitanjem.
9. Dana 19. novembra 2012. godine žalioca je saslušao EULEX tužilac u vezi sa ovim predmetom.
10. U odluci od 10. decembra 2013. godine, Osnovno tužilaštvo u Peći je navelo da je lokalna policija preduzela neke istražne korake po ovom pitanju, uključujući i saslušanje nekoliko (neimenovanih) osoba i lociranje groba Palusha Sokolija. Dalje je utvrđeno da je žrtva, Palush Sokoli, preminula krajem meseca juna 1999. godine.
11. Dana 27. decembra 2012. godine, na osnovu zahteva za međunarodnu pravnu pomoć, Kristo Sokoli, sin preminulog, saslušan je od strane pretpretresnog sudije u Crnoj Gori. Kristo Sokoli je izjavio da je neodređenog datuma 1999. godine njegovog oca odveo "H." i trojica drugih muškaraca. Od tada više nije video svog oca.
12. Dana 28. decembra 2012. godine, EULEX tužilac je izdao Odluku o pokretanju istrage u ovom predmetu. U podnesenoj odluci se navodi *"Tužilaštvo i policija su saslušali oko 16 svedoka. Međutim, oni nisu pružili značajne informacije o počiniocu krivičnog dela. Većina svedoka je rekla da nisu bili na Kosovu u vreme kada je Palush Sokoli ubijen i/ili su izjavili da su samo čuli glasine o smrti Palusha Sokolija.*

Jedan svedok je rekao da je video kako Palusha odvođe neki muškarci, navodno u uniformama OVK, ali je svedok izjavio da nije poznavao te muškarce. "Tužilaštvo i policija" su takođe saslušali osumnjičene H.D., A.G., B.K., i R.Q. Oni su svi porekli bilo kakvo učešće u ubistvu Palusha Sokolia. Osumnjičeni N.G. nije saslušan, jer ne živi na Kosovu. Pored toga, u odluci se navodi da su policija i tužilaštvo primenili niz tajnih mera, uključujući i prisluškivanje.

13. Žalilac tvrdi da je obavestio EULEX tužioca i Policiju Kosova da je jednog dana u maju 2013. godine trebalo da se sastane sa izvesnim B.K, Q.K. i N.I. Navodno, kada se sastao sa tim osobama, one su mu zapretila "da mora da oprostí ubistvo susedima" kako bi se sprečio nastavak krvne osvete i da nikada neće moći "da živi u Peći ako neko od suseda ode u zatvor". Dalje, navodno mu je rečeno da nema potrebe da se zna ko je izvršio ubistvo. Žalilac tvrdi da uprkos tome što su obavješteni EULEX tužilac i policija, nisu preduzete nikakve tajne mere u vezi sa ovim sastankom kojima bi se rasvetlilo ubistvo njegovog brata, jer su navodno oni koji su prisustvovali sastanku znali identitet ubice žaliočevog brata.
14. Tokom istrage, telo Palusha Sokolia je locirano i ekshumirano i na zahtev EULEX tužioca uzet je uzorak DNK, kojim je dokazano da su u pitanju bili posmrtni ostaci Palusha Sokolia. Dalje, obdukcijom je potvrđeno da je uzrok smrti bio pucanj u grudi.
15. Uzevši u obzir sve prikupljene dokaze, EULEX tužilac je odlučio da nije postojalo dovoljno dokaza kojim bi se potkrepila optužnica protiv osumnjičenih. EULEX tužilac je takođe zauzeo stav da nije postojala razumna mogućnost u tim okolnostima da se prikupe dodatni dokazi kojim bi se rasvetlio ovaj predmet. Stoga je EULEX tužilac odlučio da prekine istragu.

III. ŽALBA

16. Sadržaj žalbe se može rezimirati na sledeći način:
 - i. Neodređenog datuma 1999. godine, žaliočev brat je ubijen pod okolnostima koje ostaju uglavnom neizvesne. Kao rezultat istrage pronađeno je telo njegovog brata i utvrđeno je da je usmrćen pucnjem. Žalilac tvrdi da je istraga ubistva njegovog brata bila neadekvatna. Dalje tvrdi da odluka koju je donelo Osnovno tužilaštvo u Peći o ukidanju istrage predstavlja povredu njegovih prava.
 - ii. Žalilac je podvrgnut nizu pretnji od strane pojedinaca koje on povezuje sa ubistvom svoga brata. U žalbi se tvrdi da je EULEX odgovoran jer nije uradio dovoljno kako bi sprečio pretnje ili ih istražio.
 - iii. Daje tvrdi da su pojedinci koji su povezani sa ubistvom njegovog brata na nezakonit način stekli određenu imovinu.

Svaki aspekt ove žalbe će u daljem tekstu biti razmotren po redosledu.

IV. ZAKON

Izjave strana

17. Žalba ne ukazuje konkretno na određeno osnovno pravo za koje on tvrdi da je povređeno, niti identifikuje bilo kakve odredbe o ljudskim pravima na koje bi se mogao osloniti. Međutim, iz prirode njegove žalbe očigledno je da se za sledeće članove Evropske konvencije o ljudskim pravima ("Konvencija") može reći da su relevantni: članovi 2., 3., 8. i 13. Konvencije. Pored toga, na osnovu izjave žalioca može se primeniti i pozivanje na član 1. Protokola br. 1 Konvencije.
18. Stav ŠM u vezi sa gore navedenim je takođe naveden relativno detaljno ispod do mere u kojoj je to relevantno za rešavanje ovog predmeta.

Ocena Komisije

Opšte napomene u vezi sa prihvatljivošću žalbe

19. Kao pitanje materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente ljudskih prava u skladu sa Konceptom odgovornosti EULEX-a od 29. oktobra 2009. godine o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebnog značaja za rad Komisije su Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, koji postavljaju minimalne standard za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti u svim demokratskim pravnim sistemima treba da garantuju.
20. Pre razmatranje zasluga žalbe, Komisija treba da odluči da li da prihvati žalbe, uzevši u obzir kriterijume o prihvatljivost propisane Pravilom 29. Pravidnika o procedurama.
21. Na osnovu pravila 25., stav 1, Žalbu može podneti bilo koja osoba koja nije zaposlena u EULEX-u, koja tvrdi da je žrtva kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom izvršavanja njegovog izvršnog mandata.
22. Dalje, na osnovu Pravila 25, stav 3, Poslovnika o radu Komisije, žalilac treba da podnese žalbu u roku od šest meseci od akta, odluke ili postupka za koji se tvrdi da predstavlja ili obuhvata povredu njegovih/njenih prava (vidi npr. *Gaši protiv EULEX-a*, br. 2013-22, 07.04.2014, § 10; *Taći protiv EULEX-a*, br. 2010-02, 14.09.2011, § 51; *Sadiku-Sulja protiv EULEX-a*, 2014-34, 29.09.2014, §§ 40 itd.).

Adekvatnost istrage okolnosti ubistva i prekid istrage

23. Ovaj deo žalbe razmatra se u smislu članova 2., 8. i 13. Konvencije i, posebno, proceduralnih obaveza koje se odnose na član 2.
24. Žaliočev brat, Palush Sokoli je ubijen negde tokom 1999. godine pod nerazjašnjenim okolnostima. Žalilac tvrdi da je žrtva ubijena "samo zato što je katolik".
25. Žalilac je dobio imena pojedinaca za koje sumnja da su učestvovali u ubistvu, imena potencijalnih svedoka i druge informacije u vezi sa tim incidentom. Te informacije su prosleđene lokalnim vlastima i EULEX tužiocima. Na osnovu toga, žalilac ukazuje na to da, nakon što je obavешten o identitetu potencijalnih osumnjičenih, EULEX nije uradio dovoljno kako bi istražio ovu stvar i doveo ih pred lice pravde. Dana 10. oktobra 2012. godine žalilac je poslao "žalbu" EULEX tužiocima u vezi sa onim što je smatrao istražnim propustom Misije. Kao odgovor na to, on je saslušan 19. novembra 2012. godine od strane EULEX tužioca nadležnog za ovaj predmet.
26. ŠM opisuje niz naknadnih istražnih radnji koje su preduzeli i EULEX i lokalna policija:
 - Kao što je napomenuto, žalilac je saslušan 19. novembra 2012. godine od strane EULEX tužioca nadležnog za ovaj predmet.
 - Policija je saslušala nekoliko ljudi u vezi sa ovim predmetom.
 - Policija Kosova je locirala grob Palusha Sokolia i utvrdila uzrok njegove smrti.
 - Dana 25. januara 2012. godine policija Kosova je saslušala jednu osobu u vezi sa otkrićem tela žrtve.
 - Dana 26. januara 2012. godine policija je saslušala još jednog svedoka u vezi sa istom stvari.
 - Dana 27. decembra 2012. godine na osnovu zahteva za međunarodnu pravnu pomoć sudija u Crnoj Gori je saslušao sina žrtve.
 - Dana 28. decembra 2012. godine EULEX tužilac je doneo Rešenje o pokretanju istrage protiv nekoliko osumnjičenih.
 - Nakon toga, EULEX tužiocu su izdali 12 ovlašćenja Policiji Kosova na osnovu kojih je podneseno 12 policijskih izveštaja 2013. godine.
 - Tokom 2013. godine, EULEX tužilaštvo je podnelo dva zahteva za međunarodnu pravnu pomoć (Švedskoj i Crnoj Gori).
 - EULEX tužilaštvo je podnelo zahtev a Sud je 04. februara 2013. godine izdao nalog kojim se ovlašćuje ekshumacija tela žrtve, kako bi se izvršila obdukcija. Pripremljen je izveštaj o obdukciji i utvrđeno je da je uzrok smrti bio pucanj u grudi.
 - Počevši od januara 2013. godine policija i tužilac su sproveli 11 tajnih mera, uključujući prisluškivanje telefonske komunikacije, tajni nadzor i snimanje s ciljem da se dobiju relevantne informacije o predmetu. Iz zapisnika je očigledno da je EULEX pomogao u nekim od tih mera.
 - Dana 14. marta 2013. godine Policija Kosova je objavila nagradu za informacije u vezi sa ovim predmetom.
 - Dana 30. aprila 2013. godine Nikollë Sokoli je ponovo saslušan.

- Dana 18. juna 2013. godine EULEX tužilaštvo je stupilo u kontakt sa vlastima u Crnoj Gori kako bi uzelo izjavu od izvesnog svedoka i kako bi dobilo pristup spisima izvesnog predmeta. Zahtev za pomoć je odobren i pružene su relevantne informacije.
 - Dana 27. juna 2013. godine EULEX tužilac je odobrio zadržavanje u pritvor dvoje osumnjičenih. U njihovim ćelijama postavljeni su prisluškivači. Ta mera, koja se pokazala neplodnom, ukinuta je narednog dana.
 - Tokom 2013. godine, EULEX je takođe saslušao dvoje svedoka i dvoje osumnjičenih, dok je Policija Kosova saslušala šestoro svedoka i četvero osumnjičenih.
27. Dana 10. decembra 2013. godine nakon pregleda dosijea predmet je konačno zvanično zatvoren. ŠM navodi da je odluka donesena zbog nedovoljno dokaza u vezi sa opštim okolnostima ubistva žrtve ili protiv bilo kojeg osumnjičenog. ŠM takođe navodi da su se EULEX-ovi tužioci uključili u rad na predmetu tek 12 godina nakon ubistva. ŠM zaključuje da je Misija preduzela sve relevantne istražne korake u ovom predmetu i da se ne može reći da je povredila prava žalioca.
28. Komisija konstatuje visok stepen koordinacije između EULEX-a i lokalnih vlasti u vezi sa ovim predmetom. Dok Misija ne može, naravno, da prenese svoje obaveze u pogledu ljudskih prava drugima, svakako je operativno moguće da Misija koordiniše svoje istražne napore sa lokalnim vlastima, umesto da postupa sama ili da ostavi lokalnim vlastima da sve sprovedu sami. Stoga, komisija ne može da kritikuje odluku Misije da istražni teret u ovom predmetu podeli sa lokalnim vlastima.
29. Prilikom ocenjivanja postupaka misije u ovom predmetu, Komisija je uzela u obzir celinu istražnog zapisnika ovog predmeta, s ciljem da se utvrdi da li postupanje Misije zaostaje za onim što se od nje očekuje sa tačke gledišta zakona o ljudskim pravima.
30. Kao preliminarno pitanje, Komisija bi želela da naglasi da bi istraga u ovom predmetu bila izuzetno složena u datim okolnostima. EULEX se uključio u rad na predmetu dvanaest godina nakon zločina. Forenzički dokazi su do tada gotovo nestali. Očevici ubistva nisu bili dostupni. Osumnjičene nije bilo moguće jasno povezati sa ubistvom.
31. Komisija takođe napominje da je Misija (u saradnji sa lokalnim vlastima) preduzela veliki broj istražnih radnji u ovom predmetu i uložila dosta i vremena i resursa u pokušaje da reši ovaj predmet. Komisija saoseća sa uznemirenošću i frustracijama zbog toga što predmet nije rešen a ubice dovedene pred sud. Međutim, Komisija ne može da konstatuje da je ovo ishod postupka ili greške koja se može pripisati Misiji. Umesto toga, Komisija je uverena da je postupanje Misije u ovom predmetu bilo operativno u skladu sa njenim obavezama za ljudska prava.

32. Kao zaključak, Komisija je zauzela stav da Misija nije povredila prava žalioaca u kontekstu njenog učešća u istrazi u ovom predmetu.

Pretnje i zaštita žalioaca

33. Ovaj deo žalbe se razmatra u skladu sa članom 3. Konvencije.
34. Žalilac se poziva na niz incidenata prilikom kojih su mu, kako navodi, bile upućene pretnje od strane izvesnih pojedinaca za koje se smatra da su povezani sa smrću njegovog brata.
35. Konkretno, žalilac se poziva na incident koji se dogodio 15. oktobra 2011. godine kada mu je pretio jedan pojedinac kojeg on povezuje sa ubistvom svog brata. Ovaj slučaj je prijavljen EULEX-u 10. oktobra 2012. godine. Kao prvo, ovaj incident je prijavljen posle isteka roka od šest meseci za podnošenje žalbe Komisiji, pa je stoga neprihvatljiv samo iz toga razloga u skladu sa Pravilom 29.(1)(c), u vezi sa Pravilom 25.(3), Poslovnika o radu Komisije. U svakom slučaju, u zapisniku nema indicija da je EULEX ikada bio odgovoran za istragu ovog incidenta. Naprotiv, ŠM napominje da je slučaj prijavljen stanici policije u Prištini i da je onda predmet prosleđen policiji u Peći za dalji postupak. ŠM je dalje napomenuo da se EULEX tužilaštvo obratilo osnovnom tužilaštvu u Peći i da mu je rečeno da je stvar još u uvek pod istragom. ŠM navodi da ovaj premet nijednom nije bio predmet EULEX istrage, već da je sve vreme bio pod nadležnošću lokalne policije. Komisija nema razloga da dovodi u pitanje validnost ove tvrdnje.
36. Žalilac se pored toga poziva i na sastanak u maju 2013. godine, kada je podvrgnut daljim pretnjama od treće strane za koje se smatralo da su povezane sa ubistvom njegovog brata. Još jednom, ti incidenti su prijavljeni nakon isteka roka od šest meseci za podnošenje žalbe Komisiji, pa su stoga neprihvatljivi samo iz tog razloga. Dalje, dok žalilac tvrdi da su EULEX tužioci (i policija Kosova) bili obavešteni o ovom incidentu, on ne uspeva da utvrdi da je EULEX postao odgovoran za istragu istog. ŠM dalje navodi da je Policija Kosova ovaj incident prijavila lokalnom Osnovnom tužilaštvu i smatra da je to bio propratni postupak na „slučaj pretnji“ koji su već bile pokrenule lokalne institucije.
37. Pominje se incident koji se dogodio neodređenog datuma i koji se odnosi na pretnje, koji je ŠM Misije pomenuo i za koji se tvrdi da se dogodio u Grčkoj. Nakon što je obavešten o ovom incidentu, EULEX tužilac je posavetovao žalioaca da prijavi stvar grčkoj policiji – što on nije uradio. Ovaj incident nije dovoljno potkrepljen da bi Komisija mogla da dâ konačan nalaz o njemu. U svakom slučaju, nema dovoljno dokaza koji bi nagovestili da bi se takav incident, ukoliko se dogodio, mogao smatrati pod odgovornošću EULEX-a.

38. Konačno, Komisija konstatuje izjavu ŠM da EULEX tužilaštvo nije sebe smatralo nadležnim da se bavi "slučajevima pretnji" u skladu sa Zakonom br. 03/Z-053, osim ukoliko su one bile motivisane mržnjom, kako je propisano članom 11. Zbog onoga što je navedeno gore, Komisija treba da odluči da li bi se pretnje koje se odnose na ovaj predmet mogle smatrati izuzetkom koji se odnosi na pretnje "motivisane mržnjom". Komisija, međutim, konstatuje tvrdnju žalioaca da su žrtve ciljane zbog činjenice da su bili katoličke veroispovesti. Komisija takođe konstatuje da je nadležnost EULEX-a u ovom predmetu mogla biti izvedena iz veze koja postoji između incidenta i nezakonitog ubistva (nad kojim je EULEX tužilaštvo moglo sprovesti nadležnost) i pretnji koje su sa tim povezane. Međutim, uzevši u obzir da ovaj predmet i dalje rešavaju lokalne vlasti bez pretpostavki da to rade nedelotvorno, Komisija treba da ustanovi da li je Misija trebalo da primeni svoju "izuzetnu" nadležnost u ovom predmetu.
39. Uprkos gore navedenom, očigledno je iz zapisnika ovog predmeta da je ubistvom njegovog brata stvorena po žalioaca potencijalno nebezbedna sredina. Komisija je naročito zabrinuta zbog nedostatka jasnih informacija u vezi sa procenom rizika koja je sprovedena u ovom predmetu i zbog činjenice da žalioacu nijednom nije odobrena nijedna zaštitna mera, uprkos tome što je pružio osetljive informacije o predmetu.
40. U smislu činjenice da je istraga tih pretnji još uvek u toku pred lokalnim organima, Komisija ne treba da odluči da li Misija sada treba da preuzme predmet u smislu izvršavanja svojih "posebnih" ovlašćenja u skladu sa članom 7.(A) izmenjenog i dopunjenog Zakona o nadležnostima. Međutim, i u cilju garantovanja efikasne zaštite žaliočevih prava, što predstavlja sveobuhvatnu obaveznu Misije, Komisija poziva ŠM da razmotri mogućnost da se od EULEX tužilaca zahteva da se obrate svojim lokalnim kolegama s ciljem da se utvrdi da li je istraga u vezi sa tim pretnjama još uvek u toku i da li bi trebalo preduzeti određene mere kako bi se garantovala bezbednost i dobrobit žalioaca. To bi Misiji omogućilo da obezbedi da se prava žalioaca efikasno štite i dovelo bi Misiju u poziciju da utvrdi da li da preuzme odgovornost za ovu istragu.
41. Komisija takođe sa odobrenjem konstatuje da se Misija obavezala da šefu Odseka za jačanje pruži relevantne informacije o ovom predmetu.
42. Iz gore navedenog, Komisija konstatuje da je ovaj deo žalbe neprihvatljiv.

Pitanja koja se odnose na imovinu

43. Ovaj deo žalbe se razmatra u smislu članova 8. i 13. Konvencije kao i smislu člana 1. Protokola br. 1 Konvencije.

44. Žalilac, pored toga, tvrdi da je imovina koja je pripadala njegovom pokojnom bratu na nezakonit način kupljena 12.07.2002. na osnovu lažnih i falsifikovanih dokumenata. Iz žalbe nije u potpunosti jasno zašto žalilac tvrdi da je Misija odgovorna u vezi sa ovim pitanjem.
45. Kao prvo, Komisija nije uverena da je žalilac bio „žrtva“ postupaka opisanih gore, što bi bilo neophodno da bi mu se dozvolilo da ovo pitanje uputi Komisiji (što se tiče žaliočevog statusa „žrtve“, vidi Mustafa-Sadiku protiv EULEX-a, 2014-41, 15.06.2015., stav 14; i protiv EULEX-a, 2013-01, 27.11.2013., stavovi 17-22; Emerllahu protiv EULEX-a, 2012-15, 08.04.2013., par. 10-13). Imovina nije bila njegova, niti je zakonom o ljudskim pravima propisano da rođak preminulog može da podnese žalbu u vezi sa imovinom u ime preminulog. U takvim okolnostima, neizvesno je da li je žalilac nadležan da podnese ovo pitanje pred Komisiju u odsustvu jasnog pokazatelja da je on žrtva osporenog postupka.
46. Kao drugo, i u svakom slučaju, incident koji žalilac pominje dogodio se 12 godina pre nego što je podnesena žalba, pa stoga ne ispunjuje rok od šest meseci predviđen Pravilom 29.(1)(c), u vezi sa pravilom 25.(3) Poslovnika o radu komisije (“Žalbe treba podneti Komisiji u roku od šest meseci od dana navodne povrede.”). Kao takva, ona je neprihvatljiva na osnovu pomenutih pravila.
47. Kao treće, iako je žalilac bio u pravu u vezi sa ovim pitanjima, Komisija konstatuje da su na zahtev EULEX tužioca lokalne vlasti ispitale ovo pitanje i utvrdile da je kupovina imovine izvršena na zakonit način. Iz informacija pred Komisijom, žaliočeva tvrdnja o nezakonitoj kupovini zemlje nije utvrđena, pa odgovarajuća žalba o povredi prava ostaje nedokazana.
48. Konačno, u meri u kojoj je EULEX učestvovao u ovom konkretnom aspektu predmeta, žalilac nije uspeo da ukaže na bilo koju radnju ili kažnjivi propust koji se mogu pripisati Misiji i za koje bi se moglo reći da predstavljaju povredu njegovih prava.
49. Žalilac se takođe poziva na štetu koja je navodno naneta njegovoj imovini i „međi“, koju je, kako on kaže, prijavio lokalnoj policiji. U vezi sa ovim incidentom, nema indikacija da se on desio unutar roka od šest meseci pre podnošenja žalbe. Umesto toga, iz izjave ŠM proizilazi da se ovaj incident mogao dogoditi 19. avgusta 2013. godine, tj. nakon šestomesečnog roka predviđenog Pravilom 29.(1)(c) u vezi sa Pravilom 25.(3) Pravidnika Komisije.
50. Čak i da se incident dogodio unutar odgovarajućeg šestomesečnog roka, ne postoji nijedna indikacija da je EULEX bilo kako učestvovao u istrazi ovog incidenta ili da se isti može kriviti u tom smislu. ŠM priznaje da je Misija bila obavestena o incidentu, ali napominje da su činjenice u vezi sa tim incidentom prijavljene na “veoma zbunjujuć” način. Izgleda da je Misija zauzela stav da je ovaj slučaj, kao i svi drugi slučajevi povezani sa ovim predmetom, bio pod nadležnošću

lokalnih organa. Žalilac nije uspeo da utvrdi da je misija postupala arbitrarno ili nerazumno u zauzimanju tog stava.

51. Iz gore navedenih razloga, Komisija konstatuje da je ovaj deo žalbe neprihvatljiv.

Pitanja koja se odnose na treću stranu

52. Žalilac takođe tvrdi da su povređena prava sina preminulog (naročito njegovo pravo da ne bude predmet mučenja i drugih oblika zlostavljanja). Čini se da žalilac zasniva taj predlog na činjenici da informacije koje je ta osoba pružila vlastima nisu adekvatno istražene.

53. Komisija je ovaj deo žalbe razmotrila u smislu članova 3. i 13. Konvencije.

54. Komisija nije ubeđena dokazima da se žalilac može smatrati „žrtvom“ radnji koje su uticale na sina preminulog. Niti je on dostavio Komisiji bilo kakva dokumenta kojima se on ovlašćuje da po ovom pitanju postupa u ime nekog drugog. Stoga on nema osnova da ovo pitanje iznosi u ime svog rođaka.

55. Stoga je ovaj deo žalbe neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA,

Komisija jednoglasno zaključuje da je, na osnovu Pravila 25. (3) i 29.(1)(c)-(e) žalba neprihvatljiva.

Uprkos ovom nalazu, tokom sprovođenja svojih inherentnih diskreционih ovlašćenja, Komisija

Poziva ŠM da razmotri mogućnost da se od EULEX tužilaca zatraži da se obrate svojim lokalnim kolegama kako bi utvrdili da li je njihova istraga o ovim pretnjama još uvek u toku i da li treba preduzeti odgovarajuće mere kako bi se garantovala bezbednost i dobrobit žalioca.

U ime Komisije,

John RYAN
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član